

Ғийбатни эшитгач, юзи буришди

15:25 / 02.12.2023 1811

Саъдий раҳимахуллоҳ шундай дейди:
Яке пеши Довуди Тоий нишаст,
Ки, дидам фулон сўфий уфтода маст.

Қай олуда дастору пероҳанаш,
Гуруҳи сагон ҳалқа пероманаш.

Чу фархундахў ин ҳикоят шинид,
Зи гўянда абрў баҳам дар кашид.

Замоний бар ошуфту гуфт эй рафиқ,
Бакор ояд имрўз ёри шафиқ.

Бирав з-он мақоми шаниъаш биёр,
Ки дар шаръ нахясту дар хирқа ор.

Ба пушташ дар овар чу мардон ки маст,
Инони саломат надорад бадаст.

Ниюшанда шуд з-ин сухан тангдил,
Ба фикрат фуру рафт чун хар ба гил.

На захраки, фармон нагирад ба гуш,
На ёроки, маст андар орад ба дўш.

Замоний бипечиду дармон надид,
Раҳи сар кашидан зи фармон надид.

Миён басту беихтиёраш ба дӯш,
Дар оварду шаҳрий бар-у ому жуш.

Яке таъна мезадки, дарвеш бин,
Зихи порсоёни покиза дин.

Яке: «Сўфиён бинки, май хўрдаанд,
Мураққаъ ба секий гарав кардаанд».

Ишорат кунон ину онро ба даст,
Ки: «Ин саргаронасту ин ним маст».

Ба гардан бар аз жаври душман ҳусом,
Беҳ аз шанъати шаҳру жўши авом.

Бало диду рўзий ба меҳнат гузошт,
Ба нокоми бурдаш ба жойики дошт.

Шаб аз фикрату номуродий нахуфт,
Дегар рўз пираш ба таълим гуфт.

Марез обруйи биродар ба кўй,
Ки даҳрат нарезад ба шаҳр обрўй.

Назмий маъноси:
Бир киши Довуди Той олдида, бас,
Деди: «Фалон сўфий ётур ерда маст!

Салла, кўйлагига қусуғи тошган.
Итлар атрофини ўраб, ялашган!»

Бу сўзни эшитгач ул муборак зот,
Ўксиб, сўзловчига қош чимирди бот.

Бироз хафа тургач, деди: «Эй жон дўст,
Бу кун ишга ярар чин меҳрибон дўст.

Расволик жойидан келтир уни, бор,
Шариатга зид бу, тариқатга ор!

Мардона орқалаб келтир, чунки маст,
Омонлик жилови қўлида бўлмас!..»

Тингловчи бу сўздан сиқилиб, бешак,
Ўйга ботди лойга ботгандек эшак.

Фармон тутмасликка қудрат унда йўқ,
Мастни орқалашга тоқат унда йўқ.

Бир оз товланди-ю, дармон топмади,
Фармондан қочишга имкон топмади.

Бел боғлаб, елкага беихтиёр ул –
Олди, шаҳар тушди шов-шувга буткул.

Биров таъна қилар: «Дарвешни қара!
Дини пок порсолар нақадар сара!»

Биров дер: «Сўфийлар май ичиб олмиш!
Хирқани шаробга алмаша қолмиш!»

Қўл билан кўрсатиб, дерлар: «Ярамас,
Буниси тўлиқ маст, бу-чи, чала маст!»

Душман қилич қўйса бўйнингга қарши,
Шаҳар таъни авом сўзидан яхши!

Мажбур, бало тортиб, кунни ўтказди,
Мастни ўз жойига омон етказди.

Тунда ор-номусдан уйқуси қочди,
Эртаси таълимдан Пири сўз очди:

«Тўкма дўст обрўсин маҳаллада, то
Шаҳарда обрўйинг тўкмасин дунё!»

«Ғийбат ўзи нима?» китоби асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 28 ноябрдаги 03-07/9042-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.